

להתפלל בעצמכם בקבוצות קבועות וקבוצות של רחובות למען יראו לבני אדם. אמר אזמר אני לכם, שאתם אתם. ואחרי כן אמר להתפלל הקבוצות להודות, סגור את הלב והתקדש ויהי כבודך אשר פתחתי, ואבירי הרוח פתחתי ויהי כבודך.

7 פתחתי אתם מתפללים השמיעו מלפני מליים פתחתי, והתשביתם שפרוביפרים למענו. 8 אל תהיו יהוים להם, כי יודע את צרכיכם פתחתי בקבוצות מפתח. 9 לך פתחתי הנהלתו אתם:

10 'אבירי שפשמתי, ותקדשתי שמה, תבוא מלכותך, יעשה רצונך בקבוצות פן פתחתי. 11 את להם תהנו תן לנו היום, 12 ופתח לנו על חטאינו כמו שפלתים גם אנחנו לחטאינו לנו.

13 ואל תבירנו לירי נפשו, כי אם תלצנו מן הירי, [כי לה תשמעך והגבורה והתפארת לעולמי עולמי. אמר.]

14 כי אם תפתחו לבני אדם על חטאיהם, גם אתם גם שפשמתי: ופתח לנו. 15 ואם לא תפתחו לבני אדם, גם אתם גם לא יפתח לנו על חטאיהם.

16 "פתח אתם אתם צמים אל הנהלתו קודרים כמו הציבורים, המשינים את פניהם כדי להודות צמים לבני אדם. אמר אזמר אני לכם, שאתם אתם.

להתפלל בעצמכם בקבוצות קבועות ואצל השוקים למען יראו לבני אדם אמר אני לכם כי לקחו את שבתכם: ואחרי כן אמר בראשית וסגור הלב והתקדש ויהי כבודך אשר פתחתי, ואבירי הרוח פתחתי ויהי כבודך.

7 פתחתי אתם מתפללים השמיעו מלפני מליים פתחתי, והתשביתם שפרוביפרים למענו. 8 אל תהיו יהוים להם, כי יודע את צרכיכם פתחתי בקבוצות מפתח. 9 לך פתחתי הנהלתו אתם:

10 'אבירי שפשמתי, ותקדשתי שמה, תבוא מלכותך, יעשה רצונך בקבוצות פן פתחתי. 11 את להם תהנו תן לנו היום, 12 ופתח לנו על חטאינו כמו שפלתים גם אנחנו לחטאינו לנו.

13 ואל תבירנו לירי נפשו, כי אם תלצנו מן הירי, [כי לה תשמעך והגבורה והתפארת לעולמי עולמי. אמר.]

14 כי אם תפתחו לבני אדם על חטאיהם, גם אתם גם שפשמתי: ופתח לנו. 15 ואם לא תפתחו לבני אדם, גם אתם גם לא יפתח לנו על חטאיהם.

16 "פתח אתם אתם צמים אל הנהלתו קודרים כמו הציבורים, המשינים את פניהם כדי להודות צמים לבני אדם. אמר אזמר אני לכם, שאתם אתם.

17 פתחתי אתם מתפללים השמיעו מלפני מליים פתחתי, והתשביתם שפרוביפרים למענו. 18 אל תהיו יהוים להם, כי יודע את צרכיכם פתחתי בקבוצות מפתח. 19 לך פתחתי הנהלתו אתם:

ti se s oblibou modli v synagógách a na nárožích, aby byli lidem na očích; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. 6Když ty se modlíš, vejdi do svého pokoju, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.

7Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohane^d; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. 8Nebudte jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.

Modlitba Páně
9Vy se modlete takto:
Otče náš, jenž jsi v nebesích, buď posváčeno tvé jméno. 10Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi. 11Náš denní chléb dej nám dnes. 12A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili^k těm, kdo se provinili proti námⁿ.

13A nevydej nás v pokušení^l, ale vysvobod' nás od zlého^o.
14Nebot jestiže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec; 15jestiže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení.

Jak se postit
16A když se postíte, nervejte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukázali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu.

17Přijď (ti) chléb budoucího věku / *var: odpouštíme / *A odpusť nám naše dluhy, jako i my jsme odpustili svým dlužníkům na pospas zkoušce / *var: + Nebot tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

8. Nepřirovnávejte se tedy jim, nechtějí, první než byste vy ho prosili. *v. 8. 9. A protože vy takto se modlíte: Otče náš, *kterýž jsi v nebesích, posvět se jméno tvé. *Luk. 11, 2 + 2Kor. 13, 7. 10. Přijď *království tvé. †Bůh vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. *Rim. 14, 17. + 2Sam. 10, 12. Skutk. 21, 14.

11. Chléb *naš vezdejší dej nám dnes. *Phi. 30, 8. 12. A *odpusť nám viny naše, jakož i my †odpouštíme vinníkům našim. *Zaim. 32, 6. + Eker. 4, 82. Kol. 3, 13. 13. I *neuvod' nás v pokušení, ale zbav' nás od zlého. Nebo **tvé jest

14. Nebo *jestiže odpustíte lidem poklésky jejich, odpustí i vám nebeský Otec váš. *Mark. 11, 25. Luk. 6, 37. 15. Jestliže pak *neodpustíte lidem padů jejich, aniž Otec váš odpustí vám padů vašich. *1. Par. 29, 11. Mal. 1, 20. Jak. 1, 6, 7. *Jak. 1, 13. + 2Tim. 4, 18. 16. Když byste se pak *postili, nebyť vejtež jako pokrytci zasmušili; neboť bylo lidem, že se postí. Amen pravím vám, vzalif jsou odplatu svou. *Iza. 66, 6.

17 וְאַתָּה פְּאֶעֱרָר תְּצוּם מִשָּׁח אֶת לֹאשְׁךָ בְּשִׁמּוֹן וַיַּחֲזֵן אֶת
פְּרִיךָ, 18 פְּרִי שְׂלֵא תִרְאֶה צָם לְכַנֵּי אֲדָם כִּי אִם לְאַבְיָר
אֲשֶׁר בְּפִתְחֵךָ, וְאַבְיָר הִרְאֶה בְּפִסְתְּרִים הוּא יִגְמַל לְךָ.”

אוֹצֵר כִּשְׁמִים

(לוֹקוּס י"ב 33-34)

19 “אַל תִּפְאָצְרוּ לְכֶם אוֹצְרוֹת עֲלֵי אֲדָמוֹת, בְּמִקְוִים שְׁהַשַּׁע
וְהַחֲלוּדָה מִשְׁחִיחִים וְהַגְּבִיבִים חוֹפְרִים וְגוֹבְבִים. 20 אֲצַרְוּ
לְכֶם אוֹצְרוֹת בְּשָׂמִים, בְּמִקְוִים אֲשֶׁר עָשׂוּ וְחֲלוּדָה לֹא
יִשְׁחִיחוּ וְגוֹבְבִים לֹא יִחְפְּרוּ וְלֹא יִגְבְּבוּ; 21 כִּי בְּמִקְוִים
שֶׁאוֹצְרוֹךָ נִמְצָא, שָׁם יִהְיֶה גַם לְבָבְךָ.”

אוֹר הַגּוֹרָן

(לוֹקוּס י"א 34-36)

22 “מִגּוֹרָת הַגּוֹרָן הִיא הָעֵינַן. לְפִיכָךָ אִם עֵינֶךָ טוֹבָה כָּל
גּוֹפְךָ יֵאוֹר. 23 אִךְ אִם עֵינֶךָ רָעָה כָּל גּוֹפְךָ יִחְשֶׁךְ; וְאִם
יִחְשֶׁךְ הָאוֹר אֲשֶׁר בְּקַרְנֶךָ, מִה רַב הַחֲשֶׁךְ!”

אִלוֹהִים וְהַמָּמוֹן

(לוֹקוּס ט"ז 13)

24 “אִיךָ אִישׁ יְכוֹל לְעֵלֵב שְׁנֵי אֲדוּנִים, שְׂפָן אוֹ יִשְׁנָא
אַחֶרד וְיֵאדָהב אֶת הַשְּׁנֵי, אוֹ יִהְיֶה מְסוּר לְאַחֶרד וְיִזְלִזֵל
בְּשְׁנֵי. אֵינְכֶם יְכוֹלִים לְעֵלֵב אֶת הָאֱלֹהִים וְאֶת הַמָּמוֹן.”

אֵל דַּאֲגָה

(לוֹקוּס י"ב 22-34)

25 “לִכְיֵן אוֹמַר אֲנִי לְכֶם: אֵל תִּדְאָגוּ לְנַפְשְׁכֶם — מִדָּה

17 וְאַתָּה

18 כִּי תִצְוּם סוֹף אֶת-רֹאשְׁךָ וַיַּחֲזֵן אֶת-פְּרִיךָ: לְמַעַן

לֹא-תִרְאֶה בְּצוּמְךָ לְכַנֵּי אֲדָם כִּי אִם-לְאַבְיָר אֲשֶׁר
בְּפִתְחֵךָ וְאַבְיָר הִרְאֶה בְּפִסְתְּרִים הוּא פּוֹגְלִי יִגְמַלְךָ:

19 אֶל-תִּפְאָצְרוּ לְכֶם אוֹצְרוֹת בְּאֲרָץ אֲשֶׁר יֵאֲכָלוּם

20 שָׁם סָם וְרָקִב וְגוֹבְבִים יִחְתְּרוּ-שָׁם וְגוֹבְבוּ: אֲבָל תִּפְאָצְרוּ

לְכֶם אוֹצְרוֹת בְּשָׂמִים אֲשֶׁר סָם וְרָקִב לֹא-יֵאֲכָלוּם

21 שָׁם וְגוֹבְבִים לֹא יִחְתְּרוּ-שָׁם וְלֹא יִגְבְּבוּ: כִּי בְּמִקְוִים

22 אֲשֶׁר-אוֹצְרוֹכֶם בּוֹ שָׁם יִהְיֶה גַם-לְבָבְכֶם: גֵּר הַגּוֹרָן

23 הוּא הָעֵינַן וְאִם-עֵינֶךָ הִיא תִמְרִמָּה כָּל-גּוֹפְךָ יֵאוֹר:

וְאִם-עֵינֶךָ רָעָה כָּל-גּוֹפְךָ יִחְשֶׁךְ וְהִגְגָה אִם-יִחְשֶׁךְ

24 הָאוֹר אֲשֶׁר בְּקַרְנֶךָ מִה-רַב הַחֲשֶׁךְ: לֹא יוֹכֵל

אִישׁ לְעֵלֵב שְׁנֵי אֲדוּנִים כִּי אִם-יִשְׁנָא אֶת-הָאֲחֶרֶד

וְיֵאדָהב אֶת-הָאֲחֶרֶד אוֹ יִדְבִק בְּאַחֶרֶד וְיִזְוֶה אֶת-הָאֲחֶרֶד

לֹא תוֹכִלּוּ עֵלֵבוֹד אֶת-הָאֱלֹהִים וְאֶת-הַמָּמוֹן: עַל-כֵּן

אֶמַר אֲנִי לְכֶם אֶל-תִּדְאָגוּ לְנַפְשְׁכֶם מִדָּה-

17. Ty pak, když se postiš, pomaz
hlavy své a tvář svou umej,

18. Aby nebylo zjevné lidem, že se
postiš, ale Otci tvému, kterýž jest
v skrytí. A Otec tvůj, kterýž vidí
v skrytosti, odplatí tobě zjevně.

19. Neskládejte sobě *pokladů na
zemi, kdež mol a rez kazí, a kdež
zloději vykopávají a kradou. *1.19.21.
20. Ale *skládejte sobě poklady tvne-
bi, kdež ani mol ani rez neказí, a kdež
zloději nevykopávají ani nekradou.

*Luk.12.33 + Mat.19.21.
21. Nebo *kdež jest poklad váš, tuť
jest i srdce vaše. *Luk.12.34.

¹⁷Když ty se postiš, potři svou hlavu ole-
jem a tvář svou umyj, i abys neukazoval lidem, že
se postiš, ale svému Otci, který zůstává skryt;
a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.

O zabezpečení života

¹⁹Neukládejte si poklady^k na zemi, kde je ničí
mol a rez a kde zloději vykopávají a kradou. ²⁰Uklá-
dejte si poklady v nebi, kde je není mol ani rez
a kde je zloději nevykopávají a nekradou. ²¹Neboť
kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

²²Světlem těla je oko. Je-li tedy tvé oko čisté^m,
celé tvé tělo bude mít světlo. ²³Je-li však tvé oko
špatnéⁿ, celé tvé tělo bude ve tmě. Jestliže i světlo
v tobě je temné, jak velká bude potom tma?

²⁴Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť
jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jed-
nomu se přidá a druhým pohrdne. Nemůžete slou-
žit Bohu i majetku^o.

²⁵Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj ži-
vot, co

^k zásoby / ^l: Lampon / ^m: jednodu-
ché, upřímné

^o zavisitvé / ^o: mammonu / ^p duši (pod. v. 25b)

22. Svrce těla jestif *oko; protož jest-
liže by oko tvé sprostné bylo, všecko
tělo tvé světlé bude.

*Luk.11.34.
23. Paklif by oko tvé bylo neslech-
né, všecko tělo tvé tmavé bude. Jest-
liže tedy světlo, kteréž jest v tobě,
jest tma, sama tma jaká bude?

24. Žádný *nemůže dvěma pánům
sloužiti. Neb zajisté jednoho nenávi-
děti bude, a druhého milovati, aneb
jednoho přidržeti se bude, a druhým
pohrdne. Nemůžte Bohu sloužiti i
mammoně. *1.Král.18.21. Luk.16.13 2.Kor.6.16.

25. Protož pravím vám: *Nepečujte
o život svůj, co byste!

תאכלו או מה הפתו, ולגונפכם — מה תלפשו. הלא תגפשו לשוהה מן המזון, והגוה תשוב מן הלכשו.

26 הגיטו אל עופות השמים: אינם זורעים ואינם קוצרים, אך אינם אוספים אל אספים, ואבנים שפושמים מכלכל אותם. הלא אתם חשונים יותר מהם. 27 ומי מקדם בידאגתו יכול להוסיף טפח אקד על שנותו תיכיר? *

28 ולמה אתם הואגים ללבשו? התפוננו אל שושנו. השדה וראו איך הם גדלים: אינם עמלים ואינם טורים. 29 אמר אני לכם שגם שולמה בבל הדרו לא היה לכושי פאחד מהם. 30 ואם בכה מלפני אלהים את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישלף לחוה הפנוה, על אמת פשה וכה אהם, קשיו אמנו? 31 לכן אל תדאגו לאמור: מה נאכל? מה נשתה? ומה נלפשו? 32 הן את כל אלה מקשיים הנויים, והיה אבנים שפושמים יודע שצריכים אתם לבל אלה. 33 אתם פקשו תחלה את מלכותו ואם צדקתו, וכל אלה נוספו לכם. 34 לכן אל תדאגו ליום מחר, כי החרך ידאג לעצמו: הן ליום צדקתו.

שפיטת הזולת

(לוקס 11, 41-42, 37-38)

1 "אל תשפטו למען לא תשפטו, כי פושטו אהם מוידים יודים לכם. 2

*א27: ...להוסיף טפח אקד על קוצתו?

תאכלו

ומה תשתו ולגונפכם מה תלפשו? הלא תגפשו הריא? 26 מן המזון והגוה יקר מן המלבוש: הגיטו וראו את עוה השמים אשר זרעים ואינם קוצרים ואינם אוספים לאספים שפושמים מכלכל אותם הלא אתם בעליהם מאד: ומי יוד מקדם אשר בידאגתו יכול להוסיף על קוצתו אמה אחת: ולכלבו למה תדאגו והבוננו אל שושנו השדה וצמחות אהם עמלות ואינן טורים: ואני אמר לכם כי גם שולמה בבל הדרו לא היה לכושי פאחד מהם: ואם בכה מלפני האלהים את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישלף לחוה הפנוה, על אמת פשה וכה אהם לאל תדאגו מה נאכל? 31 ומתאכלים ונשתים ונלפשו: כי את כל אלה מקשיים כן אתם צריכים לבל אלה: אך פקשו בראשונה את מלכות אלהים ואלה צדקתו ונוספו לכם: לכן אל תדאגו ליום מחר: הרי ידאג לעצמו יודי ליום צדקתו:

אל תשפטו למען לא תשפטו: כי במושטו אשר י שפוטו בו תשפטו ובמדתו אשר אהם מוידים יודים יודים לכם: 2

ani o telo své, čím byste se odívali. Zdaliz není život více nežli pokrm, a tělo nežli oděv?

*Zalm 57, 25; 56, 23. Luk 12, 22. Evlp. 4, 6. 1 Petr. 5, 7.

26. Hledte na *placivo nebeské, žeť nesejí ani žnou, ani shromazdují do stodol, ale *Otec váš nebeský živí je. I zdaliz vy jich mnohem nepřevyšujete?

*Luk 12, 24. Job 38, 41.

27. A kdo z vás pečlivě myslí, může přidati ku postavě své loket jeden? 28. A o oděv proč se staráte? Po-važte kvíí polního, kterak roste, ne-pracuje ani přede. 29. Pravím pak vám, že ani *Sa-týmž budete souzeni, a kterou fímé-lomoun ve vši slávě své tak odín ne-byl, jako jedno z nich. *1 Král. 4, 21 nbal. no.

be. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? 26Pohleďte na nebeské placivo: nesejí, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? 27Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat? 28A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou — 29a pravím vám, že ani Salomoun v celé své nádheře nebyl tak oden jako jedna z nich. 30Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? 31Nemějte tedy starost a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? 32Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. 33Hleďte přede vším jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. 34Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.

O posuzování druhých

7 1Nesudte, abyste nebyli souzeni. 2Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.

/ var: + a co pít / *f: loket / *srou postavu

30. Poněvadž tedy trávu polní, ještě dnes jest, a zítra do peci bývá vložena, Bůh tak odívá, i zdaliz mnohem více vás neodívá, *ó malé víry? *k. 8, 26. 31. Nepečujtež tedy, říkájice: Co budeme jísti? aneb co budeme píti? aneb čím se budeme odívatí? 32. Nebo toho všeho *pohané hledají. Víť zajisté Otec váš nebeský, že toho všeho potřebujete. *Luk 12, 20. 33. Ale *hleďte nejprv *království Božího a spravedlnosti jeho, a toto vše bude vám **přidáno. *1 Král. 3, 13. f Luk 17, 21. **Zalm 137, 2.

34. Protož nepečujte o zítřejší den, nebo zítřejší den pečovatí bude o své věci. Dostí má den na svém trápení.

Kapitola 7.

Všedný soud. 7. Sličnost při modlitbě. 12. Summa písem i zákona přirozeného. 13. Cesta úzká a široká. 15. Falešní protoči. 24. Dám na skále a na pláku.

Nesudtež, *abyste nebyli souzeni.

*Luk 6, 37. Řim. 2, 1. 1 Kor. 4, 6.

2. Nebo kterýmž *soudem soudíte, tímž budete souzeni, a kterou fímé-lomoun ve vši slávě své tak odín ne-byl, jako jedno z nich. *1 Král. 4, 21 nbal. no. *Zalm 41, 2. Luk 6, 38. f Luk 2, 13.

מריע אמתה ראה את הקיסם אשר פערין אחיק ואינין
 שם לב לקזרה אשר פערין? ⁴ איך תאמר לאחיק: 'הנה
 לי להוציא את הקיסם מעיניך, והנה הקזרה פערין?
⁵ צבוע הוצא תחלה את הקזרה מעיניך; אחר כך תראה
 היטב ותוכל להוציא את הקיסם מעיני של אחיק.
⁶ אל תחנוני את הקדש לפלבים ואל תשליכו פניניכם
 לפני הקזרים, פן יקטסו אותם פרגליתם ויקפנו ויקרפו
 אתכם." ⁷

בקשה ומענה

(לוקס י"א 9-13)

⁷ "פקשו וינתנו לכם. תפשו והוצאו. דפקו ויפחתו לכם.
⁸ כי כל המקבל מקבל, והמקפיש מוצא, והמקדפק קפח
 לו." ⁹ מרי מקום הוציא אשר פנוי יבקש לחם והוא יתן לו
 אינין? ¹⁰ או אם יבקש דג ייתן לו נחש? ¹¹ הן אם אתם
 הקרעים יודעים לתת מקננת טובות לכוניכם, כל שפך
 איניכם שפושמנים יתן אשר טוב למבקשים מפניו.
¹² לכן כל מה שתוצאו שיעשו לכם פני האדם, פן גם
 אתם יעשו להם, כי זאת החזקה והנביאים."

הפחתה דער

(לוקס י"א 24)

¹³ "הקונטו דרין תפחתה דער, פרי דתוב תפחתה ומוזרין
 הדרין המוליקה לאבדון ורבים היהולקים פיה. ¹⁴ אך צר
 תפחתה וצרך הדרין המוליקה לחיים ומעשים המוצאים
 אותה." ¹⁵

³ ולמה זה אמתה ראה את-הקיסם פערין?

⁴ ואיך תאמר פערין לא תפיש: ואיך
 תאמר אל-אחיק הנהמה לי ואסירה את-הקיסם
 מעיניך והנה הקזרה פערין? ⁵ תתנה קטר פראשונה
 את-הקזרה מעיניך ואחרי כך ראה תראה להסיר
 את-הקיסם מעין אחיק: אל-תחנוני את-הקדש לפלבים
 ואל-תשליכו פניניכם לפני הקזרים פן-ימקטסו
 פרגליתם וקפנו ויקרפו אתכם: ⁷ שאלו ינתנו לכם
 דרשו ותמצאו דפקו ויפחתו לכם: ⁸ כי כל-השאל
 יקבל והדרש ימצא והדפק יפחת לו: ומי זה אשר
 מקום אשר ישאל מפניו להם ונתן-לו אינין: וכי ¹⁰
 ישאל מפניו דג יתן-לו נחש: הן אתם הקרעים יודעים
 לתת מקננת טובות לכוניכם איך פרי-איניכם שפושמנים
 יתן אשר-טוב לשאלים מאתו: ¹² לכן כל אשר
 תתפצו פרי-יעשו לכם פני האדם יעשו להם גם-אתם
 פרי-זאת היא החזקה והנביאים: ¹³ פאו פפחתה דער
 כי דתוב תפחתה ומוזר הדרין לאבדון ורבים
 אשר יבאו וכו': ומה-צר תפחתה ומוזר הדרין המוציא
 להרים ומעשים הם אשר ימצאוהו:

3. Kterakž pak *vidíš mrvu v oku aniz
 bratra svého, a v oku svého dřevna
 neznamenáš? *Luk.6.41.

4. Aneb kterak díš bratru svého:
 Nech ať vyjmu mrvu z oka svého?
 A ať, dřevno v oku tvém.

5. Pokrytče, *vyjmi nejprv dřevno
 z oka svého, a tehdy prohlédneš, abys
 vyňal mrvu z oka bratra svého.
 *Phal.8.17. Luk.6.42.

*Phal.8.17. Luk.6.42.

6. Nedávejte *svatého psům, aniz
 meče perel svých před svině, abys
 snad nepotlačilých jejich nohama svýma,
 a obrátice se, neroztrhalý vás. *k.10.11.14.
 7. Proste, *a danof bude vám; hle-
 dejte, a nalezenete; tučte, a bude vám
 otevřino. *k.21.22. Mark.11.24. Luk.11.9.

8. Nebo každý, kdož prosí, béře; a
 kdož *hledá, nalézá; a tomu, kdož
 tuče, bude otevřino. *Phal.8.17. Jan.16.23.

*Phal.8.17. Jan.16.23.

1) Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám
 ve vlastním oku nepozoruješ? ⁴ Anebo jak to, že
 říkáš svému bratru: 'Dovól, ať ti vyjmu třísku z oka'
 — a hle, trám ve tvém vlastním oku! ⁵ Pokrytče, nej-
 prve vyjmi ze svého oka trám, a pak teprve pro-
 hlédneš, abys mohl vyjmuti třísku z oka svého
 bratra.

⁶ Nedávejte psům, co je svaté. Neházejte perly
 před svině, nebo je nohama zašlapou, otočí se a roz-
 trhají vás.

O vyslyšení proseb

⁷ Proste, a bude vám dáno; hledejte, a nalezenete;
 tučte, a bude vám otevřeno. ⁸ Neboť každý, kdo
 prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tuče,
 tomu bude otevřeno. ⁹ Což by někdo z vás dal svému
 synu kámen, když ho prosí o chléb? ¹⁰ Nebo by mu
 dal hada, když ho poprosí o rybu? ¹¹ Jestliže tedy
 vy, ať jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary,
 čím spíše váš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho
 prosí!

¹² Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy
 ve všem jednejte s nimi; v tom je celý Zákon i Pro-
 roci.

Výrok o dvou cestách

¹³ Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a ši-
 roká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch,
 kdo tudy vcházejí. ¹⁴ Těsná je brána a úzká cesta,
 která vede k životu, a málokdo ji nalézá.

9. An *který z vás jest člověk, je-
 hoz kdyby prosil syn jeho za chléb,
 dal by jemu kámen? *Luk.11.11. mat.

10. A prosil-li by za rybu, zdali dá
 jemu hada?

11. Poněvadž tedy vy, *jsouce zlí,
 umíte dobré dary dávatí dětem svým,
 čím více Otec váš, kterýž jest v ne-
 besích, dá dobré věci těm, kteříž ho
 prosí? *Jak.1.17.

12. A protož všecko, jakž byste chtěli,
 aby vám lidé činili, tak i vy činite jim;
 toť zajisté jest *zákon i proroci.

*Řim.13.8.10.

13. Vcházejte *těsnou branou; nebo
 prostranná brána a široká cesta jest,
 kteráž vede k zahynutí, a mnoho jest
 těch, kteříž vcházejí skrze ni. *Luk.13.24.

14. Nebo *těsná jest brána a úzká
 cesta, kteráž vede k životu, a málo
 jest nalézajících ji. *Skutk.14.22.

*Skutk.14.22.

דועץ ופריו

(לוקס 44-43)

15 "הַתְּהַרְרוּ מִבְּיַרֵי הַשִּׁקָּר הַבָּיִים אֲלֵיכֶם בְּלִבְנֵי בְּשֵׂיִם
וּבְחֻוֹף הַוֶּקֶם זֹאבִים טֹרְפִים הֵם. 16 בְּפִרְזֵיהֶם תִּפְרִרוּ
הַבְּרִקְנִים? 17 בֶּן כָּל עֵץ טוֹב עוֹשֶׂה פֶרִי טוֹב וְהָעֵץ
הַנִּשְׁחָת עוֹשֶׂה פֶרִי רַע. 18 עֵץ טוֹב אֵינֶנּוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת פֶּרִי רַע וְעֵץ נִשְׁחָת אֵינֶנּוּ
יְכוּל לַעֲשׂוֹת פֶּרִי טוֹב. 19 כָּל עֵץ שְׂאֵינֵנו עוֹשֶׂה פֶרִי טוֹב
פּוֹרְחִים אוֹתוֹ וּמְשִׁילִים אוֹתוֹ לְחֹף הָאֵשׁ. 20 לָכֵן
בְּפִרְזֵיהֶם תִּפְרִרוּ אוֹתָם."

מעולם לא הכרתי אתכם

(לוקס 27-25)

21 "לֹא כָּל הָאֹמֵר לִי 'אֲדֹנָי, אֲדֹנָי' יִכְנָס לְמַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם, אֲלָא הָעוֹשֶׂה אֶת רְצוֹן אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם. 22 רַבִּים
יֹאמְרוּ אֵלַי בְּיוֹם הַהוּא: 'אֲדֹנָי, אֲדֹנָי', הֲלֹא בָּשָׂמְךָ
נִבְאֵנוּ וּבָשָׂמְךָ גִּבַּרְנוּ עֲשִׂינוּ שְׂרִים וּבָשָׂמְךָ עֲשִׂינוּ נִפְלְאוֹת
רַבּוֹת. 23 אָז אֹדְיֵעַ לָהֶם: 'מַעֲוֹלָם לֹא הִפְרַתִּי אֶתְכֶם,
סוֹרְרוּ מִמֶּנִּי עוֹשִׂי רָשָׁע.'"

יסוד איתן ויסוד רעוע

(לוקס 49-47)

24 "לָכֵן כָּל הַשּׂוֹמֵעַ אֶת דְּבַרֵי אֵלֶּה וְעוֹשֶׂה אוֹתָם יִהְיֶה
דּוֹמָה לְאִישׁ גִּבּוֹר אֲשֶׁר בָּנוֹת בְּיָתוֹ עַל הַסֶּלַע. 25 הַגִּשְׁמִים

הַשָּׁמַיִם לָכֶם

וְהַבָּיִים אֲלֵיכֶם בְּלִבְנֵי בְּשֵׂיִם

וּבְחֻוֹף הַוֶּקֶם זֹאבִים טֹרְפִים הֵמָּה: הַפֶּרִי תִפְרִרוּ אוֹתָם 16

הַבְּרִקְנִים הַנִּשְׁחָתִים מִן-הַקְּצִיץ אוֹתָם מִן-

הַפְּרִי קָרֵעַ: כָּל-עֵץ טוֹב עוֹשֶׂה פֶּרִי טוֹב וְהַנִּשְׁחָתִים 17

וְעֵץ מִשְׁחָת לֹא יַעֲשֶׂה פֶּרִי טוֹב לֹא-יִרְכֵּל עֲשׂוֹת פֶּרִי רַע 18

וְעֵץ מִשְׁחָת לֹא יַעֲשֶׂה פֶּרִי טוֹב: וְכָל-עֵץ אֲשֶׁר-לֹא 19

יַעֲשֶׂה פֶּרִי טוֹב יִגָּדַע וְיִשְׁלַךְ בָּאֵשׁ: לָכֵן בְּפִרְזֵים 20

תִּפְרִרוּ אוֹתָם: לֹא כָּל-הָאֹמֵר לִי אֲדֹנָי יִבְנוֹא 21

אֲלָא-מְלַכּוֹת הַשָּׁמַיִם כִּי אִם-הָעוֹשֶׂה רְצוֹן אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

וְהַיְהִי בְּיוֹם הַהוּא יֹאמְרוּ רַבִּים אֵלַי אֲדֹנָי אֲדֹנָי 22

וְהָלֹא בָּשָׂמְךָ נִבְאֵנוּ וּבָשָׂמְךָ גִּבַּרְנוּ עֲשִׂינוּ עֲשִׂינוּ

גִּבּוֹרוֹת רַבּוֹת: אָז אֵינֶנּוּ-כֹּפְרִים לְאֵלֶּיךָ 23

וְדַעַתְרֵי אֶתְכֶם סוֹרְרוּ מִמֶּנִּי פְעֵלֵי הָאֵתָן: לָכֵן כָּל- 24

הַשּׂוֹמֵעַ אֶת-דְּבַרֵי אֵלֶּה וְעוֹשֶׂה אוֹתָם אֲדַמְהוּ לְאִישׁ

חֲקָם אֲשֶׁר-בָּנוֹת אֶת-בְּיָתוֹ עַל-הַסֶּלַע: וְיִרְדּוּ הַגִּשְׁמִים 25

15. Pílně se pak varujte *falesných

proroků, kteříž přicházejí k vám v rou-

še ovčím, ale vnitř jsou vlci hltaví.

16. Po *ovocích jejich poznáte je.

Zdaliž sbírají z trní hrozny, aneb z bo-

dláci figy?

17. Takí každý strom dobrý ovoce

dobré nese, zlý pak strom zlé ovoce

nese.

18. Nemůžeť *dobrý strom zlého o-

Výrok o stromu a ovoci

15 Strážte se živých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci.

16 Po jejich ovoci je poznáte. Což sklízejí z trní hrozny nebo z bodláčí figy? 17 Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce. 18 Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce.

19 Každý strom, který nedává dobré ovoce, bude vyřazen a hozen do ohně. 20 A tak je poznáte po jejich ovoci.

O pravém učedníku

21 Ne každý, kdo mi říká, Pane, Pane, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. 22 Mnozí mi řeknou v onen den: Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprořokovali a ve tvém jménu nevymlátili zlé duchy a ve tvém jménu neucínali mnoho mocných činů? 23 A tehdy jim prohlásím: Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.

Podobenství o dvou stavitelích

24 A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále. 25 Tu spadl příval,

22. Mnozíť *mi dějí v onen den: Pa-

ne, Pane, zdaliž jsme ve jménu tvém

neprořokovali, a ve *jménu tvém dā-

blů nevymlátili, a v tvém jménu divů

mnohých nečinili?

23. A tehdyť jim vyznáám, že jsem

vás nikdy neznal. *Odejďte ode mne,

činitelé nepravosti.

24. A protož *každého, kdož slyší

slova má tato a plní je, připodobním

muži moudrému, kterýž ustavěl dům

svůj na skále.

25. I spadl

בַּרְדַּי, בָּאוּ הַשְׁטָפוֹנוֹת וְנָשְׁבוּ הַרְוּחוֹת וְהִלְמוּ בַּפִּיִּית הַהוּא,
אִךְ לֹא נָפַל, כִּי יָסַד עַל הַסֵּלַע.

26 וְכָל הַשּׂוֹמֵעַ אֶת דְּבַר־אֱלֹהִים וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה אוֹתָם יִדְמֶה
לְאִישׁ אֲרוּל אֲשֶׁר בָּנָה אֶת בֵּיתוֹ עַל הַחֹזֶל.²⁷ הַגֹּשֶׁם יָרַד,
בָּאוּ הַשְׁטָפוֹנוֹת וְנָשְׁבוּ הַרְוּחוֹת וְהִלְמוּ בַּפִּיִּית הַהוּא; וְנָפַל

הַבַּיִת וּגְדוּלָה הִיָּקְהָה מִפְּלִחוֹ.²⁸
28 כַּשֶּׁגְּמָר יִשׁוּעַ אֶת דְּבַר־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשְּׁמוֹמִים הֵמֹן הָעָם עַל
חֲזָרוֹתוֹ,²⁹ כִּי לָמַד אוֹתָם כְּבַעַל סִמְכוֹת וְלֹא כְּדַרְךְ
שֶׁלִּמְדוֹת סוֹפְרֵיהֶם.

ריפורי המצורע
(מרקוס א' 40-45; לוקס ד' 12-16)

1 הוּא יָרַד מִן הַהָר וְהֵמֹן עִם רַב הַלְכוֹי אַחֲרָיו.² אֵזַר
הַתְּקַרְבַּי אִישׁ מִצָּרַע, הַשְּׁתַחֲוֹת לוֹ וְאָמַר: "אֲדוֹנָי, אִם
תְּרַצֶּה חוֹבְל לְטֹהַר אוֹתִי."³ הוֹשִׁיט יִשׁוּעַ אֶת יָדוֹ, וְגָע
בּוֹ וְאָמַר: "רוּצֵה אָנֹכִי, הַטָּהוֹר!" וּמִיָּד נִרְפְּאָה צָרַעְחוֹ.
4 אָמַר לוֹ יִשׁוּעַ: "רְאֵה, אֵל תְּסַפֵּר לְאִישׁ, אֶבְל לֹךְ הִרְאָה
אֵל הַפִּהוֹ וְהַקְרַב אֶת הַקְרָבָן אֲשֶׁר צִנְּהָ מִשָּׁה לְעַדוֹת
לָהֶם."⁷

ריפורי הנער של שר המאה
(לוקס י' 10-11; יוחנן ד' 43-54)

5 כַּאֲשֶׁר נִקְנַס לְכַפֵּר נַחֲוִים נִגְשׁ אֶלְיוֹ שַׂר-מֵאָה אֶחָד
וְהַחֲחִנֹן לְפָנָיו:⁶ "אֲדוֹנָי, נַעֲרִי שׂוֹכֵב בַּפִּיִּית וְהוּא מִשְׁתַּחֲוֶה
וְסוֹבֵל מְאֹד."⁷
אָמַר לוֹ יִשׁוּעַ: "אָנֹכִי אֲבִיא וְאֶרְפָּא אוֹתוֹ."⁷

וַיִּשְׁטָפוּ הַגְּזָרוֹת וַיִּשְׁבוּ הַרְוּחוֹת וַיִּנְעֹו בַּפִּיִּית הַהוּא
וְלֹא נָפַל כִּי יָסַד עַל-הַסֵּלַע: וְכָל-הַשּׂוֹמֵעַ אֶת-
דְּבַר־אֱלֹהִים וְלֹא עוֹשֶׂה אוֹתָם יִדְמֶה לְאִישׁ פֹּעֵר אֲשֶׁר-
בָּנָה אֶת-בֵּיתוֹ עַל-הַחֹזֶל: וַיִּירַד הַגֹּשֶׁם וַיִּשְׁטָפוּ
הַגְּזָרוֹת וַיִּשְׁבוּ הַרְוּחוֹת וַיִּנְעֹו בַּפִּיִּית הַהוּא וַיִּפֹּל
וְהַיִּת מִפְּלִחוֹ וְגְדוּלָה: וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִשׁוּעַ לְדַבֵּר אֶת-
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמוֹמִים הֵמֹן הָעָם עַל-חֲזָרוֹתוֹ: כִּי
הָיָה מְלַמֵּד אוֹתָם כְּבַעַל גְּבוּרָה וְלֹא כְּסוֹפְרֵיִם:
וַיִּירַד מִן-הַהָר וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו הֵמֹן עִם רַב: וְהָיָה ח
אִישׁ מִצָּרַע בָּא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה-לוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם-תִּרְצֶה
חֲזוֹכֵל לְטֹהַרְתִּי: וַיִּשְׁלַח יִשׁוּעַ אֶת-יָדוֹ וַיַּגַּע-בּוֹ וַיֹּאמֶר
3 חָפֵץ אָנֹכִי טָהוֹר וּמִיָּד נִרְפְּאָה צָרַעְחוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו
4 יִשׁוּעַ רְאֵה רַב־פְּוֹן-תְּסַפֵּר לְאִישׁ כִּי אִם-לֹךְ וְהִרְאָה
אֵל-הַפִּהוֹ וְהַקְרַב אֶת-הַקְרָבָן אֲשֶׁר צִנְּהָ מִשָּׁה
לְעַדוֹת לָהֶם: וַיְהִי כַּבְּאוֹ אֶל-כְּפַר-נַחֲוִים וַיִּגַּשׁ
5 אֶלְיוֹ שַׂר-מֵאָה אֶחָד וַיִּתְחַנֵּן-לוֹ לְאֹמַר: אֲדוֹנָי הַיְהוָה
6 נַעֲרִי נָפַל לְמִשְׁכַּב בְּבֵיתִי וְהוּא נִכָּה אֶבְרִיִם וּמְעַצֵּה
7 עַד-מְאֹד: וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֵלָיו אֲבִיא וְאֶרְפָּא אוֹתוֹ:⁷

הוא ירד מן ההר והמון עם רב הלכו אחריו.² אזר התקרבי איש מצרע, השתחוות לו ואמר: "אדוני, אם תרצה חובלי לטהר אותי." הושיט ישוע את ידו, וגע בו ואמר: "רוצה אני, הטהור!" ומיד נרפאה צרעתו.⁴ אמר לו ישוע: "ראה, אל תספור לאיש, אבל לך הראה אל הפיהו והקרב את הקרבן אשר צננה משה לעדות להם."⁷

כאשר נקנס לכפר נחווים נגש אליו שר-מאה אחד והחחנן לפניו: "אדוני, נערי שוכב בפייתו והוא משתחוה וסובל מאוד." אמר לו ישוע: "אנכי אביא וארפא אותו."⁷

והוא ירד מן ההר והמון עם רב הלכו אחריו. אזר התקרבי איש מצרע, השתחוות לו ואמר: "אדוני, אם תרצה חובלי לטהר אותי." הושיט ישוע את ידו, וגע בו ואמר: "רוצה אני, הטהור!" ומיד נרפאה צרעתו. אמר לו ישוע: "ראה, אל תספור לאיש, אבל לך הראה אל הפיהו והקרב את הקרבן אשר צננה משה לעדות להם." והיה כאשר בא אל כפר נחווים ויגש אליו שר-מאה אחד והתחנן לו לאמר: "אדוני הוהוה נערי נפל למשכב בביתו והוא נכה עבריים ומעצה עד-מאד: ואמר ישוע אליו אביא וארפא אותו."⁷

הוא ירד מן ההר והמון עם רב הלכו אחריו. אזר התקרבי איש מצרע, השתחוות לו ואמר: "אדוני, אם תרצה חובלי לטהר אותי." הושיט ישוע את ידו, וגע בו ואמר: "רוצה אני, הטהור!" ומיד נרפאה צרעתו. אמר לו ישוע: "ראה, אל תספור לאיש, אבל לך הראה אל הפיהו והקרב את הקרבן אשר צננה משה לעדות להם." והיה כאשר בא אל כפר נחווים ויגש אליו שר-מאה אחד והתחנן לפניו: "אדוני, נערי שוכב בפייתו והוא משתחוה וסובל מאוד." אמר לו ישוע: "אנכי אביא וארפא אותו."⁷

26Ale každý, kdo slyší tato slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku. 27A spadl přival, přihnalý se vody, zvedla se vichřice, a oborily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký. 28Když Ježíš dokončil tato slova, zástupy žasly nad jeho učením; 29neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako jejich zákoníci.

Uzdravení malomocného

8 Když sestoupil z hory, šly za ním velké zástupy. 7Tu k němu přistoupil malomocný, padl před ním na zem a řekl: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.“ „On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ A hned byl očištěn od svého malomocnění. 4Tu mu Ježíš pravil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukáž se kněží a obětuj dar, který Mojžíš přikázal — jim na svědectví.“

Uzdravení semíkova sluhy

5Když přišel do Kafarnaum, přistoupil k němu jeden seník a prosil ho: „Pane, můj sluha leží doma ochrnutý a hrozně trpí.“ Řekl mu: „Já přijdu a uzdravím ho.“

Kapitola 8.

Malomocného 5. a sluzebníka semíkova, 14. svegru Malomocného 5. a sluzebníka semíkova, 14. svegru Petru 16. i jiné uzdravit Pan, 19. zákoníka přijít, ale učedníka pustit nechál. 28. Větrové i dábové bo poslouchají.

A když *sstupoval s hory, šli za ním 2. A *aj, malomocný přišed, klaněl se jemu, řka: Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mne očistit.

3. I vztáhl Ježíš ruku, dotekl se ho, řka: *Chci, buď čist. A hned očistěno jest malomocnění jeho. *Zalmu 118:3; 116:18

4. I dí jemu Ježíš: *Vizíš, abys žád-nému nepravil. Ale jdi, ukáž se knězi, a obětuj dar ten, kterýž prikázal Moj-žíš, na svědectví jim.

5. Když přišel do Kafarnaum, přistoupil k němu jeden seník a prosil ho: „Pane, můj sluha leží doma ochrnutý a hrozně trpí.“ Řekl mu: „Já přijdu a uzdravím ho.“